

אשה את רחל אדרי, שאותה הכיר באונייה בדרך לארץ. כעבור שנה נולדה להם בתם הראשונה, אסתר, הבכורה בעשרת ילדיהם עד כה, (כיוון שרעייתו של דוד על תחילת עתה הקאריירה שלו כפועל-בניין סיפר לוי: "מהקלאות בעבודת הפירה. התחלתי כפועל מיקצוע של טססן. הגעתי לאט-לאט למדתי מעולה".

לדרגת טפסן פועל-הבניין הוותיקים בבית-ואומנם, מעידים שהוא היה בשעתו פועל-בניין מעולה, שגילה יוזמה וחריצות עד שהפך קבלר-מישנה קטן שביצע עבודת לא רק באזור בית-שאן, אלא גם הארץ.

הקאריירה הציבורית של דודיו ב-1965, על-פי סיפוריו העובדה ההלטי להנהיג את מועצה על מפת בבחירות לדרגת ההתקיימו לוי, הנהוגה רת פועל-הבניין. המובנהים מפא"י בבית-שאן שהקאריירה עמד אז משה במיפלגה הוותיקים, אחרי קדוש כרכו האיגודים במועצה-הפועלים המקומית. התמנה מזכיר אגודת-פועלי-ישראל.

שם משפחה 1/5 שם פרטי 3/3
 שם האב 2/1 שם האם 4/1
 תאריך לידה 1937 מקום הלידה ארזקו
 מצב משפחתי נשוי, ארבע ילדים
 מקצוע (אם אין) (מספר) 1/1
 לאום ירדני, כחובת מר 1/1

דוד לוי, איש אשר ישא באחריות מלאה לעיתון, יפעל למען הפועל בישראל ולטובת המדינה כולה, האיש שיהיה נציג אמיתי שלך בהסתדרות, מועמד הליכוד למוכ"ל ההסתדרות.
 איש עזר עסקן המשתק את ההסתדרות, לא דוד לוי - הנציג האמיתי של העובדים בישראל.
 פועל, ומוכ"ל הסתדרות הפועלים.
 האיש שיתמודד עם אתגרים ויעלה את ערכם של העובדים.

כבר אז הוא התגלה כאישיות שאפתנית, בעלת כושר-יצרן ויכולת לתבוע זכויות. הוא רצה להתקדם, אולם נאמר לו שחברי המפלגה במקום יכירוהו מקרוב.

באותה תקופה פרץ סכסוך בקרב ראשי סניף תנועת החרות המקומית. אחד מראשי הסניף, שלמה לסרי, חיפשו דמות כובדה שתרוץ לראשות הסניף כדי שהוא יוכל לתמוך בה מאחורי-הקלעים. כך נוצר השיר דוך בינו לבין דוד לוי. לוי הצטרף לתנועת החרות (אחרי שגילה בסודיות-סודות כי היה, בעצם, "אנוס", וכי אהדתו הייתה מאורמתמיד תנועה לתנועה זו). הוצב מייצג בראש רשימת התנועה לבחירות למועצה המקומית.

בבחירות זכתה ואומנם תנועת החרות רק במנדט אחד, אולם דוד לוי הפך אז ל"שון-המאזינים בוכות המנדט הברוד שלי. הוא נכנס לקואליציה עם המפד"ל, שאשר שררה את בחירת איש המפד"ל יעקב מחר לוף כראש-המועצה. הוא זכה בסגנות ראש-המועצה, ובתפקיד של מנהל מחלקת הסעד המקומית.

מענקים פרטיים מכספי-ציבור

י כיהן בה, ועל טיב פעילותו כראש מחלקת הסעד, אין ויכוחים. הדברים נקבעו בצורה ברורה ביותר בכמה דוחות ריש מייים שקרו פעילות זו, ביניהם דוח"מב-קרה-מדינה, שהביאו לפיזור המועצה ולי מינוי ועדה קרואה לניהול ענייני העיירה. כהני-שנה אחרי כיוון הקואליציה בבית-שאן עוב אותה ציג רפי", שהביע בלוי ביקורת על "סידרי הניהול" במועצה. אחד מעובדי המועצה תיאר, בשעתו, סדרי ניהול אלה: "בבוקר היה דוד לוי יוצא במינית, כשהוא מלווה בחבורה של 10-15 איש מבין העובדים, ביניהם, "שומרי-ראש" ושומר שער בניין המועצה. בנחת היו מגלגלים שיחה, בחדר-העבודה של הסגן היו החברים יושבים וממשיכים ב"שיחה, כשהם לוגמים את התה והקפה שהוזמנו עבורם. כעבור שעה היו מתחיי לים להגיע מבקשי הסעד. בלי דיקדוקי חוק וזמנות היה הסגן רושם פתקים, של עיתים הסתכמו ביותר מעשרת-אלפים ל"י ליום. כשעות הצהריים היה כל החבורה מעתיקה אל מקומה לבית-הקפה במרכז המיסחרי של רסקו. סעיפי ה"כיבודים" בתקציב המועצה נמצאו אחר-כך מפול"פלים מאד."

בעת שלוי כיהן כראש מחלקת הסעד התמנה שלמה לסרי, יושב ראש סניף גח"ל בבית-שאן, כממונה על המחלקה לתזונת הילד במועצה. מספר לסרי, שהוא כיום מודרי-נוער בכפרי-יחזקאל: "יום אחד קיבלתי מודיד לוי פתק, באותו זמן הייתי ממונה על מיפעל התזון גה של הילדים בבתי-הספר. בפתק הורה לי לוי לקבל את התשלום בתעריף הכי נמוך, בסכום של חצי-לירה, מבעל-מיט" עדה בשם משה ביטון, עבור הונת לידיו. לביטון זה היתה מיסעדה במרכז רסקו.

התנגדתי, ושאלתי את לוי מדוע הוא מא-שר לו תשלום כה נמוך. לוי השיב לי שביטון הוא מיקרה-סעד. זה לא היה נכון, כי לביטון היתה מיסעדה. אמרתי זאת ללוי, והוא השיב לי: "אל תתערב. ככה צריך להתנהג. גם אלה שקדמו לנו כאן נהגו ככה". לא יכולתי להתווכח איתו, כי בסך-הכל הייתי סקיד במועצה.

"לוי היה מקבל ביטון וכוסר-דיבור אחרי שהיה לוגם מעט משקה חריף. או הוא היה משתפק בהתלהבות וכובש את בני העדה שלנו. כשהיה יושב בבתי-הקפה והיה לו מצב-רוח טוב, היה כותב פקודות" תשלום לגיובר המועצה עבור תמיכות סעד לתושבים, שהיו באים לשולחנו ומז-דהים עימו. הוא היה רושם את פקודות-התשלום על גבי מפות-שולחן, כשלא היו מפות, הוא היה כותב פקודות-תשלום על קוספאט-סיגריית ריקות."

באותה תקופה היו בבית-שאן כ-1800 נתמכי סעד. או התפרסמה בית-שאן גם בזכות הילדה שראיינה בטלוויזיה וזיעועה את כל הארץ כשטענה: "אני רעבה!" השיטה של תמיכות-סעד על גבי פתי-קים למאות נזקקיי-סעד הוכיחה את עצמה כיעילה מאד בבחירות שנערכו בנובמבר 1969 למועצה המקומית. המפד"ל וגח"ל זכו אז שוב ברוב - שישה מבין 11 חברי-המועצה המקומית.

אלא שבינתיים כבר הפך דוד לוי עסקן מיפלגתי בקנה-מידה ארצי. לגח"ל חסרו נציגים מעיירות-הפיתוח. דוד לוי ניראה מועמד מתאים לתפקיד. הוא הוצב במקום ה-27 ברשימת גח"ל לכנסת ונבחר. בחדש מאי 1970 החליט שרה-ספנים דאו, משה שפירא, למנות ועדה שתבדוק את המתרחש במועצה המקומית בית-שאן, ואת איי-הסדרים שבה. ועדת-החקירה, ב"ראשותו של מרדכי איש-שלום, התכנסה ל-20 ישיבות ושמצעה 32 עדים. מסקנות הוועדה היו חד-משמעיות: "נוכחוננו לדעת מעל לכל ספק שהמועצה לא התנהלה, ואינה מתנהלת כראוי. פעולות רבות לא נעשו על-ידיה, ואינן נעשות כחוק. שוכי נענו לחלוטין כי אין ביכולתה של המני-היגות הקיימת לנהל את ענייני המועצה ולשפר את השירותים לתושבי המקום."

מבקר-המדינה הזדעזע

ר ק בעבור שנתיים, באוגוסט 1972, פירסם מבקר-המדינה את מימצאי הביקורת שלו על המועצה המקומית בית-שאן, לגבי התקופה שבה כיהן דוד לוי כסגן ראש המועצה וכאחראי למחלקת-הסעד. היה זה דוח"מזעזע, שטרם נכתב כמותו על מועצה מקומית בישראל. דוח"מ המבקר קבע, לגבי התקופה שבה כיהן דוד לוי כסגן ראש-המועצה וכראש מחלקת-הסעד: "לעובדים רבים במועצה לא היו תיקים אישיים, לרבים שולמו תשלומים

גלובאליים בעד שעות נוספות, בלי כיסוי מתאים של הקצבות ובלו תיעוד. עובדים בעל-ימיקצוע ביצעו עבודות פרטיות בשר עות העבודה. היו כאלה שביצעו עבודות קבלניות אפילו עבור המועצה עצמה.

סיכומי הביקורת של משרד רואה-חשבון בענייני מינהל וקספים של המועצה קבעו, כי "נמצאו ליקויים וחריגים המורים מהוראת החוק ומסדרי מינהל תקינים." במשך שנים לא נערכה התאמה בין רישום סכומי הגבייה לבין הרישום בהשכונות תקציביים. המועצה הוציאה צ'קים בחתי-מה אחת (ולא שתיים, כפי שמחייב החוק). הסתכנה בהוצאת צ'קים ללא-כיסוי וחויי-בה במישפטים בתשלומי-ריבית.

הביקורת העלתה, כי למועצה היו שני חשבונות-רבנק רשומים על שם מנהל מחלקת-הסעד ורכו-הקניות. בדיקת החש-בונות העלתה, כי מנהל מחלקת-הסעד העניק 36 אלף ל"י מקופת המועצה לנת-מכים שונים, על יסוד פתקים התומים על-ידי ראש המועצה או סגנו, דוד לוי. סכומי הסעד נעו בין כמה עשרות ל"י ועד 1500 ל"י. אחד התושבים קיבל פני-מייים תמיכה של 1500 ל"י, תושב אחר קיבל תמיכה בסך 1380 ל"י, כשהוא עצמו העניק למועצה גמילות-חסד בסך עשרת אלפים ל"י.

לצורך ביצוע עבודות-פיתוח קיבלה המועצה המקומית 3,700,000 ל"י לבניית בתי-ספר ומסדות-הינוך, ועוד מיליון וחצי ל"י להקמת מסדות-ידת וביצוע עבודות שונות. בדיקה של 15 ילקי עבודות-פיתוח תחת גילתה, כי רוב העבודות נעשו ללא תמייעוד הדרוש. ב"11 תיקים חסרו הסר-כמריה-עבודה עם הקבלנים, 10 תיקים היו ללא מיכרו, 10 ללא מיפרטים סכניים ושישה ללא חשבונות סופיות המאושרות על-ידי מהנדס המועצה.

עלה-התאנה של הליכוד

י-הסדרים, חוסר המינהל התקין, הליזול בהספיי-הציבור והפזרנות של המועצה, הגיעו לשיא בביקורת מיר-חדת שנערכה בינואר 1970. על-פי בקשת ועדת-הכספים של הכנסת, הביקורת גיל-תה, כי מסכום של 200 אלף ל"י, שהוקצב לשיפור המיקלטים בבית-שאן, הוצאו רק 63 אלף ל"י. היתר נוצל לכיסוי הוצאות שוטפות של המועצה - גזל מסכורות לעוב-דים מעל לתקן. בדיקת המצב בעשרה מיקלטים גילתה, כי מהציתם לא הוברו לרשת החשמל ולמערכת המים, ובכולם לא היו סידרי ביוב. אחרי ששוב את עבודתו במועצה ה-מקומית, פדה ח"כ דוד לוי יותר מ-100 ימי חופשה שצבר, בסכום של 4000 ל"י (ובכך עבר על התקנות המתירות צבירת 60 ימי-חופשה בלבד).

פרשה בלתי-נעימה אחרת הזכורה ב"בית-שאן, היא פרשת מג'ודי-אדום, מונ-תה ועדה מיוחדת שתפקידה היה לחקור את התלונות.

הוועדה מצאה חריגים, רישומים כוזבים של הוצאות והכנסות, המליצה על פיטורי שניים מעובדי התחנה. דוד לוי חיפה על השניים, סירב לבצע את מסקנות ה"ועדה. או שיגר אליו ראש-המועצה, יעקב קינן, מיכתב בנוסח דלהלן:

"לאור תלונות רבות המגיעות אלי בכתב ובעליפה, על כך שאין מד"א במקום משר-רת כראוי את תושבי בית-שאן, וכן משום שהמצב הביטחוני מחייב אותנו להערכות הדופה גם בחד"א, הנני פונה אליך בתוקף תפקידך, וזה משום מעמדך הציבורי, לני-קוט צעדים שיאפשרו לנו שיפור שירותי מג'ודי-אדום; שילוב מד"א בתורנות הרופאים; שילוב מד"א בתוכנית-לשעת-חירום. לצערי, בשלושת המישורים הללו מד"א בית-שאן אינו ממלא תפקידו כהלכה או שאינו מתפקד בכלל."

לבסוף התפטר דוד לוי מתפקידו כיו"ר שבראש מד"א בית-שאן.

בכנסת היה דוד לוי ח"כ שתקן, הממעט לנאום, אולם במרוצת השנים הוא סיגל לעצמו סיגנון של נאומים הנשמעים כהי-קוי מושלם של נאומי מנחם בגין. לוי התגלה כנאום מחונן, המסוגל להלהיב את מאזיניו.

גם הופעתו הצינונית מרשימה ביותר. היא יפה-תואר ומתלבש בהידור. במיפלגה שיעקר כוהה האלקטוראלי בה לה משיכ-בות המצוקה ומבני עדות המיורה, אך החסרה נציגים של ממש מבני עדות אלה, מילא דוד לוי פונקציה שלא תסולא בפז. הוא היה, בתוקף מוצאו, עיירת-מגוריו (שבה הוא מבקר רק יומיים בשבוע) ומיש-פחתו מרובת-הילדים, עלה-התאנה למיש-לגה בעלת תדמית מורח אירופאית.

כך רכש לו דוד לוי מעמד מיוחד בלי-כוד, בבחירות הפנימיות שנערכו בתנועת החרות. ערב הרכבת רשימת המועמדים לכנסת, הסתבר שהוא נהנה מתמיכה חס-רתיקתים בקרב חברי מרכז המיפלגה. הוא "אילו רצה בכך" אמרו יודעי-דבר, הוא היה יכול להיבחר למקום השני בדירוג במיפלגה. מייך אחרי בגין." אכל דוד לוי הסתפק במקום החמישי. גם מקל זה הבטיח לו להיכלל בין ארבעת השרים של חרות בממשלה - או לחי-לופין, לכהן כמוכ"ל ההסתדרות אם תוצי-או התבחירות להסתדרות יאפשרו זאת. המיגבלות שמנעו מצה"ל לגייס אותו לשירותיו כחייל פשוט או כאיש-מילואים, לא יפריעו לו לקבל לידיו תפקידים שבהם דרושות הכרעות של אנשים בריאים, שקר-לים ומסוכחים.